



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bélyeg-láz Bp-en

Az Újság

Bp 918. 12. 25.

Osztályozás

Tárgy

385.322

Hely

Idő

"1918"

Személy

Helyszám

Bélyeg-láz Budapesten.

— Saját tudósítónktól. —

Tegnap véletlenül betévedtem a budapesti főposta poste-restante-osztályának helyiségébe. Innen egy ajtó vezet befelé, a hol postai értékeket az árusítók részére kiadnak. A poste-restante levelek osztályában a régi jó békevilágban egész más publikum tolongott. Szerelmes ifjak, zavartan és féltéken körütekintő leánykák, sok-sok fiatal katona, nevelőnők, bonneok és más foglalkozású, mindkét nembeli ifjak, a kik halkán sugják a postai tiszt fülébe a „Jeligé“-t és várják a választ: van-e, nincs-e poste-restante levél? Ez a romantikus elem mostanában megcsappant ebben a szobában. És helyette ott tolong egy más elem. Egy hirtelen összeverődött csapat, a mely egy-egy bélyegvásárló körül csoportosul, izgatottan alkudozik, liezital és zavarja a postai tisztviselők munkáját. Gyakran nagy erőfeszítéssel kell őket a hivatalból kizavarni és alig tudnak tőlük szabadulni.

Ennek az új, börzeszerű üzletkötésnek részleteiről a következőket sikerült megtudnom:

(A Károly- és a Zita-bélyegek.)

Budapesten a forradalom kitörése óta valószínű bélyeg-láz dühöng. Eppen olyan, mint a minő bélyeg-láz volt két évvel ezelőtt a koronázás után, a mikor a Károly király és a Zita királyné képével nyomtatott postai bélyegeket kiadták. Most a forradalmi bélyegek iránt ilyen nagy az érdeklődés. De az érdeklődés csaknem ilyen nagy a Károly- és a Zita-bélyegek iránt is, a melyeket a forradalom kitörése előtt nyomattak. Mikor a köztársaságot kikiáltották, éppen akkor készültek el a Károly ki-

(Hely)

(Idő)

(Kötés)

rály fejjel a 15 filléres bélyegek, a melyekről a bélyeggyűjtők nem tudták, hogy azt milyen tömegben adták ki. Csakhamar megindult az ostrom a 15 filléres Károly-bélyegek után.

Valósággal protekcióknak kellett megmozdulniok egy-egy ilyen Károly király fejű 15 filléres bélyegért, a melynek forgalmi értéke rövid idő múlva 60—80 fillér, sőt egy korona is volt. A nagy áremelkedést az okozta, hogy a közönség körében az a hír terjedt el, hogy ezek a bélyegek pár-nap múlva teljesen elfognak.

(A köztársasági bélyegek.)

A Károly- és a Zita-bélyegek után való nagy tülekedés napjaiban egyszerre csak megjelentek a 2 filléres köztársasági bélyegek, a melyek felülnyomás útján készültek. A filatelisták okultak az eddigi láz tapasztalatain és most már nem saját maguk ostromoltak, hanem gyerekeket, katonákat szerződtettek a postai hivatal megostromolására. A posta azonban nem győzte a sok igény kielégítését és ezért a verekedések is napirendre kerültek. Alig győzik az ostromlókat a postáról kizavarni.

Volt olyan eset is, hogy a rendőr egy erőszakos, okvetetlenkedő suhancot ötször is kilökött, ötször a földhöz vágott, még tizenegyszer is visszajött és sirva klabált:

— Én innen addig ki nem megyek, a míg bélyegeket nem kapok. Nem azért tépáztatom magamat órák hosszáig, hogy aztán üres kézzel távozzam.

Egy-egy jószívű postás aztán mély meghatottsággal beviszi az osztályba és rendíthetetlen tülekedése és életrevalósága jutalmául kieszközöl neki néhány ilyen, keresettebb bélyeg.

(A bélyegáru-konjunktura.)

Sokan nehezen tudják megérteni, hogy miért e nagy ostrom, főleg a divatját mult bélyegekért? Így aztán nehezen fogják megérteni azt is, hogy van olyan bevásárló — és nem is olyan ritkán — a ki ötven-hatvan ezer korona készpénzt tesz le az asztalra — postai bélyegekért.

Kissé kényes dolog ezeknek a gondolkodását megvilágítani, de annyit mégis elárulhatunk, hogy ezeket magasabb közgazdasági távolbalátások izgatják. Ugy gondolkodnak, hogy

ha Isten akarja, a kapanyél is elsül. Azaz: semmi sem bizonyos, semmi sem látható előre. De a sok bizonytalanság között egy bizonyos. És pedig az, hogy a bélyegeknek, mint nemzetközi árucikkeknek mindig meglesz az értéke, sőt az még növekedni is fog. És bélyeggel semmi olyasmit nem lehet elkövetni, a mi a tulajdonosnak a bőrére mehetne, az elevenébe vágna. Tehát a legbiztosabb magántulajdon. A leghozzávaló befektetés.

(Zágráb és Fiume önrendelkezési élelmessége.)

A közönség körében nagy az érdeklődés a fiumei és a zágrábi bélyegek iránt. Zágrábi és fiumei testvéreink egyébként még a postai bélyegek ügyében is elég világosan tanúsítják irántunk érzett szeretetük hőfokát. Ők ugyanis a magyar postai bélyegeket S. H. S. betűkkel felülbélyegezték. Ez a három betű azt fejezi ki: Szerbia, Horvát-Szlavonország. De a horvátok itt is nagyon nyomatékosan kidomborítják a „drei Schritt vom Leib“ teóriáját, a mennyiben a Horvátországban forgalomba hozott ilyen felülbélyegezett bélyegeket még a „Hrvatska“ szóval is felülbélyegzik. Persze Fiume is külön felülnyomást készítettett a magyar bélyegekre.

Nem utolsó dolog, hogy a fiumeieknek nem lévén elég bélyegük, a magyar kormánytól kértek bélyegeket. De Budapesten már ismerték a fiumei trükköket és ezért megtagadták a szállítást. Így aztán a budapesti kereskedőktől szereztek be postai bélyegeket. Ez aztán sikerült nekik. A magyar bélyegeket aztán felülbélyegezték és jó drágán adták el Fiumében és környékén.

Még csak annyit említünk meg, hogy igen nagy a száma azoknak, a kik a kormánynál minden követ megmozgatnak avégből, hogy Károly király és Zita királyné képével nyomott postabélyegeket kapjanak. De elutasítják őket. És pedig elutasítják azért, mert a kormány nem akar ezekkel a királyfejes bélyegekkel a monarchikus eszméknek tovább is reklámot csinálni.